

lægge dem til C, en tredie uvebfommende Person, idet man iftebefor Communen sætter famp- lige Rodtagere til at beftyre Eiendommene i Forening igjennem en af deres Midte udvalgt Repræfentation. Dette er en Udvei, fom, faa vidt jeg ftjønner, kan bruges, men jeg troer ikke, at det vil være muligt at fætte Sligt ind i Loven, medmindre denne gaær til Udvalg; jeg troer ikke, at det er muligt ved Un- dringsforflag til Sagens 2den Behandling, fremsatte af en Enkelt eller Enkelte, at komme til et rigtigt Refultat i faa Henfeende. Jeg troer derfor, at, ihvorvel det er muligt, at Ned- fættelse af et Udvalg vil kunne bringe Sagen til at ftande i denne Seflion, Thinget dog hel- lere maa lade den gaæ i Udvalg. Skulde Sa- gen derved blive forhalet faaledes, at den ikke kunde gjennemføres i denne Seflion, faa vil jo efter al Sandfynlighed Rigsdagen blive famlet igjen til Foraaret, og da vil Sagen kunne foreligge faa forberedt, at den kan gaæ igjennem. Men at lade dette Forflag udgaæ fom Lov i den Stikkelse, fom det nu har, vilde jeg for Confequentfernes Skyld anfee for me- get farligt; man vilde derved komme ind paa en Vei, fom Rigsdagen endnu aldrig har be- traadt, nemlig at krænke en velerhvervet Eien- domsret ved Lov, og de Vanfteligheder, fom denne Sag frembyder, ere dog ikke faa store, at man for deres Skyld ffulde gjøre Brud paa et Princip, fom den lovgivende Forfammlung, faalænge den vil bevare Afgtelfen i Landet, ikke tør krænke.

Dan: Jeg kan ikke erkjende, at denne Siguelfe om A, B og C her ffulde være rigtig at bruge, og at navnlig det, at man tager fra A og B og lægger over til C, ffulde være rig- tigt; det er efter min Mening kun en tom Formel, hvori der ikke indholdes nogen Realit- et, thi da A er Gaardmændene, og B Huus- mændene og de andre Beboere i Communen, faa bliver det dog den hele Commune, der kommer til at træde iftebet, og det er for mig det Vigtigfte, at Forholdet bliver et faadant,

at man ikke kan fige, at Nogen bliver udeluffet paa denne Maade. Naar man faa forveften taler om Krænkelſe af Eiendomsretten, vil jeg dog gjøre opmærkfom paa, at for de enkelte Perſoner er der ikke nogen anerkjendt, docu- menteret Eiendomsret; Ingen kan træde frem med et Document og fige: Her er et Docu- ment, der viſer, at jeg har Ret til dette be- ſtemte Stykke Jord; der er rigtignok en fæl- le s Eiendomsret, men jeg troer ikke, at det vil blive opfattet, fom om der er nogen per- ſonlig Eiendomsret. Dette Forhold er viſt- nok derfor af den Beftaffenhed, at det i Rig- hed med, hvad der er ſteet med faa mange andre Forhold, bør og kan afgjøres ad Lovgiv- ningsveien, i Særdeleſhed naar man ikke kan ſi- ne Udfigt til nogen anden Afgjørelſe. Ved at unddrage Sagen Lovgivningsmagtens Be- handling, bringer man den kun endnu mere ned i det Dunkle og Uklare, bringer den ud i et større og større Ufyre, hvoraf det maaftee er umuligt at bringe den ud igjen. Jeg ſtal derfor fremdeles anbefale Sagens Overgang til 2den Behandling, og jeg for mit Vedkom- menteønſter ikke noget Udvalg, da jeg ikke troer, at det vil lede til Noget at nedfætte et faadant.

Iſcherning: Jeg fhynes, at det nu fra alle Sider er antaget, at der findes Huus- mænd paa Bornholm, fom have en anerkjendt Eiendomsret, for hvilken man ikke agter at give dem Noget, og at der findes en Mængde an- dre Huusmænd, der efter al Sandfynlighed, vilde faae den ſamme Erkjendelfe af deres Eiendomsret, hvis Sagen gif til Proces, idet den Dom, der er falden, maa betragtes fom afgjørende i det Hele for, at Huusmændene paa Bornholm have Eiendomsret i diſſe Al- mindinger, eller hvad man nu kalder det Ter- rain, hvorum her er Spørgsmaal. Naar dette er faa, er det aabenbart, at Loven, hvis den kommer ud, fom den nu er, vil gaæ ud paa, at A — naar vi holde os til Beteguelſerne A for Gaardmændene, B for Huusmændene